12/11/2023

Διπλός εορτασμός στη Χίο για τους Πολιούχους Αγίους Μηνά, Βίκτωρα, Βικέντιο και τα Ελευθέρια της νήσου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Με εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια, κατάνυξη και ιεροπρέπεια, αλλά και εθνική υπερηφάνεια και συγκίνηση, εορτάστηκε η Ιερά Μνήμη των Πολιούχων και Ελευθερωτών της Χίου Αγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου, η οποία συμπίπτει με την απελευθέρωση της νήσου στις 11 Νοεμβρίου 1912.

Εφέτος, η Ιερά Μνήμη των Αγίων μεγαλύνθηκε με τη προσκύνηση της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας Ρουχουνιωτίσσης από την Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Ρουχουνίου Καταρράκτου.

Η Ιερά Εικόνα κομίστηκε το πρωί της 10ης Νοεμβρίου 2023 στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό προς ευλογία και αγιασμό των πιστών, σύμφωνα με απόφαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου όπως στον εορτασμό της ιεράς Μνήμης των Πολιούχων συμμετέχει και ιστορική εικόνα της Παναγίας, η οποί αθα κομίζεται στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό από τον Ιερό Ναό ή την Ιερά Μονή όπου φυλάσσεται.

Την Ιερά Εικόνα υποδέχθηκε με εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια και ιεροπρέπεια πλήθος κλήρου και λαού, προεξάρχοντος του Σεβασιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου πλαισιωμένου από ιερείς, τον Αρχιδιάκονο, και τον Βουλευτή και τέως Υπουργό κ. Παναγιώτη Μηταράκη.

Ακολούθησε Δέηση προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Μάρκου.

Κατά τον Αρχιερατικό Μέγα Εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος, πλαισιούμενος από το σύνολο σχεδόν των ιερέων της Ιεράς Μητροπόλεως, και του Αρχιδιακόνου και με τη συμμετοχή των Αρχών, πλήθους πιστών, κυρίως νέων, μαθητών των Σχολείων, των σπουδαστών των Α.Ε.Ν., των πολιτιστικών Σωματείων, οι οποίοι, από πολύ νωρίς, είχαν κατακλύσει τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό.

Στο θείο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος είπε:

"Δοξάζομεν ΄΄τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ τήν δύναμιν καί Πνεύματος Ἁγίου ὑμνοῦμεν τήν ἐξουσίαν΄΄, μακαρίζομεν ΄΄τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός΄΄ καί τιμῶμεν τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι μᾶς ἀξιώνουν νά εὑρισκόμεθα ΄΄ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου΄΄ καί νά ἑορτάζομεν τήν μνήμην τῶν Ἁγίων μεγαλομαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, τούς ὁποίους ὁ πιστός λαός τῆς Χίου ὀνομάζει Ἁγίους Βίκτωρες, νικητές, γιατί ἀφενὸς μὲν ἐνίκησαν, προσέφεραν νίκην πνευματικὴν, ἀπέναντι στὶς δυνάμεις τῶν πνευματικῶς ὑπεναντίων καὶ κυρίως τοῦ μισοκάλου διαβόλου, ἀφετέρου δέ, διότι τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τους, ἀπελευθερώθηκε τὸ νησὶ μας, ὕστερα ἀπὸ μακραίωνη δουλεία, κατ' ἀρχὰς τῶν Λατίνων Γενουατῶν καὶ, ἐν συνέχειᾳ, τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων. Ἡ νίκη, τὴν ὁποίαν οἱ Ἅγιοι Βίκτωρες, Μηνᾶς, Βίκτωρ, καὶ Βικέντιος, προσφέρουν στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ νίκη τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας, τὴν ὁποίαν ἐγκολπώθηκαν ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁποίαν

συγχρόνως ἐπεσφράγισαν διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ τους τέλους.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸν κόσμο, ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὸν Παράδεισο, συνιστᾶ ἕναν ἀγώνα, ἕναν πόλεμο, ἕνα ἀόρατο πόλεμο, ὅπως τὸν χαρακτηρίζει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ἐνάντια στὰ βέλη τοῦ πονηροῦ, ΄΄τὰ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς΄΄ (Ψαλμ. ριθ΄,4).

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος σημειώνει ὅτι ὁ πονηρός ἀπὸ τότε ποὺ ἔκανε τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐξοριστεῖ ἀπὸ τὸν Παράδεισο ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς, ἔχει μὲ τοὺς δαίμονές του τὴν δυνατότητα νὰ σαλεύει νοητά, μέρα καὶ νύκτα, τὸ λογιστικό τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἄλλου λιγότερο, ἄλλου περισσότερο, ἄλλου ἀκόμα πιὸ πολύ, καὶ τὸ λογιστικό τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ ὀχυρωθεῖ διαφορετικὰ παρὰ μόνο μὲ τὴν ἀκατάπαυστη μνήμη τοῦ Θεοῦ. Ἄν, δηλαδή μὲ τὴν δύναμη τοῦ Σταυροῦ ἐντυπωθεῖ στὴν καρδιὰ ἡ θεία μνήμη, σημειώνει ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος, θὰ στερεώσει καὶ θὰ κάνει ἀκλόνητο τὸ λογιστικό του. Σ' αὐτὸν τὸν σκοπὸ ὁδηγεῖ ὁ νοητὸς ἀγώνας, στὸν ὁποῖο κάθε Χριστιανὸς ἀποδύθηκε νὰ ἀγωνιστεῖ μέσα στὸ στάδιο τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλιῶς, ἀγωνίζεται μάταια, ἀναφέρει ὁ νηπτικὸς αὐτὸς πατήρ. Γι᾽αὐτὸ τὸν λόγο, Χριστιανοί μου, σ΄αὐτὸν τὸν πνευματικὸ ἀγώνα ὀφείλομε, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Ἐφεσίους, νὰ ντυθοῦμε τὴν πανοπλία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ, συγκεκριμένα, νὰ ζωστοῦμε μὲ τὴν ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Διδασκαλίας καὶ Πίστεως. Τὴν ἀλήθεια, ὅπως τὴν διετύπωσε ὁ Ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ὁλοκάθαρα ἀπήντησε στὸν Πιλάτο ὅτι ἦρθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μαρτυρήσει τὴν ἀλήθεια. Τὴν ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κατηγορούμενο τοῦ Ἴδιου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως βεβαιώνει ὁ Θεάνθρωπος στὴν φράσή Του ΄΄ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή΄΄. Τὴν ἀλήθεια, ὅπως, μὲ τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκήρυξαν οἱ θεοφόροι, πνευματοφόροι καὶ θεοκήρυκες Ἀπόστολοι. Τὴν ἀλήθεια, ποὺ ἐπορφύρωσαν μὲ τὸ αἷμά τους οἱ Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας, πού ἐδρόσισαν μὲ τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἱδρῶτες τους οἱ Ἀσκητές. Τὴν ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἐκωδικοποίησαν στὶς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Τοπικῶν, τὶς ὁποῖες οἱ Οἰκουμενικὲς ἐπεκύρωσαν, οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας.

*Καλούμεθα, ἐπίσης, νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν θώρακα τῆς Δικαιοσύνης. Τῆς Δικαιοσύνης τῶν νόμων καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ. Νὰ φορέσουμε ὡς ὑποδήματα κατάλληλα γιὰ τὴν προετοιμασία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Εἰρήνης, ὑπείκοντες στὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας, ΄΄**πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει**΄΄΄(Μάρκ. ιστ΄, 15), ὅπως μᾶς διασώζει στὸ ἀκροτελεύτιον κεφάλαιον τοῦ Εὐαγγελίου του ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος. Τῆς Εἰρήνης, ΄΄**τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης**΄΄ (Φιλιππ. 4, 7)***.***

*Καλούμεθα, ἐπίσης, νὰ λάβουμε ὡς θυρεό, δηλαδὴ ὡς ἀσπίδα, τὴν Πίστη μας. Τὴν Πίστη τῶν Πατέρων μας. Τὴν Πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας. Νὰ φορέσουμε ὡς περικεφαλαία τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας, ἡ ὁποία ἐλπίδα δὲν καταισχύνεται καὶ μᾶς χαρίζει τὴν σωτηρία, ποὺ μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς προσφέρει. Κι ἀκόμα, νὰ λάβουμε ὡς μάχαιρα, τὴν ὁποίαν δίδει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ΄΄**ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία**΄΄(Ματθ. ε΄, 18) δὲν ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρέσουμε ἢ νὰ τροποποιήσουμε.*

*Σ' αὐτὸν τὸν πνευματικὸν ὁπλισμὸ μας ἐνάντια στὶς δυνάμεις τοῦ μισοκάλου πονηροῦ, καλούμεθα, ἐπίσης, νὰ ἔχουμε σύμμαχο τὴν προσευχή μας. Τὴν συνουσία ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ, ὅπως εὔστοχα τὸ σημειώνει στὸ θαυμάσιο κείμενό του ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, ὁ συγγραφεὺς τῆς Κλίμακος. Καὶ μὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πολεμικὴ φορεσιά, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ καταγάγουμε νίκας πνευματικάς, νίκας, οἱ ὁποῖες δὲν ἐπιτυγχάνονται μὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος, οὔτε μὲ τὴν ἐνέργεια τῶν ὅπλων, ἀλλὰ μὲ τὴν προσευχὴ καὶ μὲ τὴν τήρηση τῆς Παραδόσεώς μας, ὅπως ἀναφέρει στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἡ Σοφία Σολομῶντος. Νίκες, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπὸ τὴν θεοσέβειά μας, ποὺ στεφανώνει τοὺς ἀθλητὲς τῆς Πίστεως καὶ οἱ ὁποῖες εἶναι συνέπεια τῆς ἀνδρείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ὑπομονῆς στὰ βάσανα, ὥστε νὰ νικᾶμε τοὺς πολεμοῦντες, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μακκαβαίων Δ΄. Νίκες, οἱ ὁποῖες νικοῦν τὸν κόσμον, γιατί προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεό, κατὰ τὸν θεοκήρυκα λόγο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τῆς Ἀγάπης, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅτι ΄΄**πᾶν τὸ γεγενημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾶ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν**΄΄(Α΄ Ἰωάν. ε΄, 4). Γιατί ΄΄**τὶς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;** ΄΄ ΄΄(Α΄ Ἰωάν. ε΄, 5).*

Χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

*Ἡ νίκη μας σ' αὐτὸν τὸν πνευματικὸ ἀγώνα θὰ μᾶς δώσει καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, ὅπως μὲ πνευματικὸ τρόπο τὰ διατυπώνει καὶ πάλι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως. Θὰ μᾶς δώσει τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ποὺ ἔδωσε στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου: ΄΄**Καὶ τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστιν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου**΄΄ (Ἀποκ. β΄, 7). Θὰ μᾶς δώσει τὴν γεύση καὶ τὴν κληρονομία τῆς αἰωνιότητας.*

Ὅπως βεβαιώνει ὁ Θεὸς στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σμύρνης: ''Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.'' Ἐκεῖνος ποὺ θὰ νικήσει δὲν θὰ γνωρίσει δεύτερο θάνατο πνευματικό, ποὺ εἶναι φοβερώτερος καὶ αἰώνιος μετὰ τὸν σωματικό, τὸν βιολογικό, συνεπείᾳ τῆς πτώσεως.

*Τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ποὺ δίνει στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου ΄΄**τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου**΄΄ (Ἀποκ. β΄, 17), δηλαδὴ τῆς κοινωνίας τοῦ οὐρανίου ἄρτου, ποὺ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ... ΄΄**ψῆφον λευκήν**΄΄(Ἀποκ. β΄, 17), ψῆφον ἀθωωτική, ἐπάνω στὴν ὁποία ὑπάρχει ὄνομα υἱοθεσίας πολίτου τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, ποὺ τὸ ξέρει μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ λαμβάνει. Τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς δίνει στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Θυατείρων, δηλαδὴ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. Τὴν θεία λαμπρότητα καὶ τὴν αἴγλη, ποὺ τὸν κάνει νὰ καταυγάζει μέσα στὸν Παράδεισο.*

*Καὶ τέλος, στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σάρδεων, ὁ ὁποῖος ΄΄**περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, ..καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιόν τοῦ Πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων Αὐτοῦ** ΄΄ (Ἀποκ. γ΄, 5)**:** Ὁ ὁποῖος θὰ περιβληθεῖ μὲ λευκὴ καὶ καθαρὴ στολή, τὴν ὁποίαν τὴν ἀποκτοῦμε στὸ Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος ΄΄χιτῶνά μοι παρασχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον΄΄, καὶ τὴν λαμπρύνουμε κάθε φορά στὸ Μυστήριο τῆς Μετανοίας, καὶ τὴν πορφυρώνουμε καὶ τὴν καθιστοῦμε πνευματικὴ αὐτοκρατορικὴ ἁλουργίδα στὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Στὸ Μυστήριο ποὺ παρέχει στοὺς πιστοὺς ποὺ κοινωνοῦν φάρμακο ἀθανασίας καὶ ἀφθαρσίας. Καὶ, παράλληλα, θὰ κερδίσουμε τὴν διαβεβαίωση τῆς ὁμολογίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνώπιόν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὅτι εἴμεθα δικοί Του κι ἔχουμε ἀποκτήσει τὴν κληρονομία τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐπαγγελθεῖ σὲ ἐκείνους ποὺ Τὸν ἀγαποῦν. Ἀκόμα, βραβεῖα αὐτῆς τῆς νίκης θὰ εἶναι ἡ ὑπόσχεση στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλαδελφείας, ΄΄**ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου**΄΄ (Ἀποκ. γ΄, 12) θὰ τὸν κάνω αὐτὸν στύλο τῆς Ἐκκλησίας, πραγματικὸ Ναὸ τοῦ Θεοῦ, ΄΄**καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω τὸ ὄνομα ἐπ᾽αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ ..καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν**΄΄ (Ἀποκ. γ΄, 12), δηλαδὴ ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, ὁ ἐνανθρωπήσας, εἶναι ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός μου. Κι ἀκόμη, θὰ λάβομε καὶ τὸ βραβεῖο ποὺ ἐπαγγέλθηκε στὸν*

*Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λαοδικείας, ΄΄**δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς ΄΄καγώ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ΄΄(Ἀποκ. γ΄, 21). Θὰ μᾶς δώσει τὸ δικαίωμα νὰ καταστοῦμε συμπάρεδροι τῆς Μακαρίας Τριάδος, δικαίωμα κληρονομικό, τὸ ὁποῖον κατὰ χάριν ἀποκτήσαμε ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀνελήφθη στὸν Οὐρανὸ μαζὶ μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν του Πατρός, μεταβάλλοντας ὄχι ποσοτικὰ ἀλλὰ ποιοτικά, τὸν θρόνο τῆς Ἁγίας Τριάδος, κατὰ τὸν λόγον τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀ. Θεοδώρου.*

*Χριστιανοί μου, αὐτῆς τῆς νίκης Βίκτωρες, νικητές, ὑπῆρξαν οἱ Πολιοῦχοι καὶ οἱ Ἐλευθερωτὲς τῆς Χίου, ὁ Ἅγιος Μηνᾶς, ὁ Ἅγιος Βίκτωρ, καὶ ὁ Ἅγιος Βικέντιος. Καὶ ἐχάρισαν τὴν νίκην αὐτὴν στὸν φιλόχριστο καὶ εὐσεβῆ λαό μας γιὰ νὰ ζεῖ τὸ δῶρο τῆς Ἐλευθερίας ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, ἐργαζόμενος τὴν ἀρετή, ἐργαζόμενος τὴν πίστη, ἐργαζόμενος τὴν πορεία πρὸς τὴν ἁγιότητα, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ τῶν εὐεργεσιῶν τῆς ἄλλης μεγάλης νίκης, τῆς νικησάσης τὸν κόσμον, καὶ τῆς Ἐλευθερίας ΄΄**ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε**΄΄(Γαλ. ε΄ 1). Νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ ζήσουμε ἐλεύθερα στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.*"

Στις Ιερές Ακολουθίες έψαλε η Χορωδία του Συλλόγου Ιεροψαλτών Χίου «Ρωμανός ο Μελωδός» σε δύο Χορούς υπό την Διεύθυνση του Πρωτοψάλτου της Ιεράς

Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών και Οινουσσών και Χοράρχη του Συλλόγου κ. Βασιλείου Χαμέτη, καθώς και του Λαμπαδαρίου του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού κ. Αντωνίου Κυδώνη.

Την κυριώνυμη ημέρα της εορτής, Σάββατο 11 Νοεμβρίου 2023, χοροστάτησε στον Όρθρο και ιερούργησε στη Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος.

Στο πέρας της Θείας Λειτουργίας ετελέσθη, με έντονα συναισθήματα εθνικής συγκινήσεως, η Επίσημη Δοξολογία για την απελευθέρωση της πόλεως από τους Τούρκους κατά την οποία ο Σεβασμιώτατος ανέπεμψεν την υπ' αυτού συνταχθείσα σχετική Ευχή:

"Δοξάζομέν Σοι, ἐν ἑνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, τῷ τά πάντα δημιουργήσαντι δι' Υἱοῦ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί τῷ συνανάρχῳ Υἱῷ καί Λόγῳ, δι' οὗ τόν Πατέρα ἐγνώκαμεν καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, καί τῷ ἀκτιστοσυμπλαστουργοσυνθρόνῳ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευομένῳ, καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυομένῳ, τῇ μιᾷ Ὑπεραγίᾳ, Ὁμοουσίῳ, Ἀδιαιρέτῳ καί Ζωαρχικῇ Τρισηλίῳ Θεότητι, ὅτι φιλευσπλάγχνως ἐπέβλεψας ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπί τήν ἁγιοτρόφον καί ἡρῳοτόκον, ναυπρύτανιν καί ναυσικλυτήν νῆσον τῆς Χίου, τήν διά τήν ἀμώμητον Ὀρθόδοξον Χριστιανικήν Πίστιν καί τήν ἔνδοξον Ἑλληνικήν Ἱστορίαν πυρωσαμένην ὡς πυροῦται τό ἀργύριον, καί φοινιχθεῖσαν, κατά τήν σεπτήν τῆς Σφαγῆς αὐτῆς προσενεχθεῖσαν θυσίαν, ταῖς ἀειρρόοις ῥανίσι τῶν τιμίων αἱμάτων τῶν εὐκλεῶν αὐτῆς τέκνων, καί ἐξαγαγοῦσαν ἐκ τῶν ἱερῶν ὀστέων αὐτῶν τό πολυπόθητον δῶρον, δι' οὗ, τόν κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσίν Σου πλασθέντα ἄνθρωπον, ἐκόσμησας, ἤτοι τήν ἐλευθερίαν• ταύτην τῇ Χίῳ πρό αἰῶνος ἐπεδαψίλευσας, ἐν ἡμέρᾳ, καθ' ἥν ἐτιμᾶτο ἡ τῶν ἀριστέων πολιούχων αὐτῆς,

Μηνᾶ τοῦ θεηγόρου, Βίκτωρος τοῦ ἀπροσμαχήτου καί Βικεντίου τοῦ κλεινοῦ ἱεροφάντορος, μνήμη.

Ἐξ αὐτῆς τῆς ἡμέρας πᾶσα ἡ χριστοφόρος νῆσος ἡμῶν ***ἠγιάσθη*** *, διά τῶν ἱερῶν μορφῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πενταπόλεως, καί τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀνθίμου τοῦ Χίου,* ***ἐδοξάσθη*** *διά γενναίων καί κραταιῶν ἀξιωματικῶν,* ***ἐφωτίσθη*** *διά ἐμβριθῶν μελετητῶν καί ἐρευνητῶν τῆς ἐπιστήμης καί τῶν γραμμάτων,* ***ἐτιμήθη*** *δι’ ἐξόχων πολιτικῶν,* ***ἐκοσμήθη*** *διά φιλοκάλων ἐκφραστῶν τοῦ πολιτισμοῦ καί τῶν τεχνῶν,* ***προώδευσεν*** *διά φιλοπόνων ἀνθρώπων τῆς ἐργασίας καί τοῦ ἐμπορίου, ἐξαιρέτως δέ* ***ἐλαμπρύνθη*** *καί* ***ἐπρώτευσεν*** *διά τῶν ἀνδρῶν τῆς πρυτανευούσης ἀνά τήν οἰκουμένην Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.*

Ὅθεν, χάριτας ἔχοντες δι’ ἁπάσας τάς ἐν τοῖς ὕπερθεν διαλαμβανομένας δωρεάς, τάς εὐεργεσίας, ἅς ὑπερεκένωσας εἰς ἡμᾶς, κηρύττομεν καί μεγαλύνομεν, καί χεῖρας ἱκέτιδας ἐπαίροντες, Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμεν, ἵνα τάς ψυχάς τῶν ὑπέρ τῆς Χιακῆς Ἐλευθερίας εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν Σου κατατάξῃς, ἡμᾶς δέ τούς τῷ ἐκείνῳ θανάτῳ ***ἐπί ἔτη ἕνδεκα καί ἑκατόν*** *ἐλευθέρους νῦν ζῶντας κατά τό ἱερόν Σου Εὐαγγέλιον ἀξιώσῃς διάγειν καί πολιτεύεσθαι, ὥστε τηρεῖν ἀπαρασαλεύτως τό θέλημά Σου καί φυλάττειν τάς ἐντολάς Σου καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ μόνῳ κραταιῷ καί ἰσχυρῷ Θεῷ, εἰς τούς αἰῶνας. ΑΜΗΝ!”*

Τον Πανηγυρικό της ημέρας εξεφώνησε ο Φιλόλογος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος, ο οποίος έχει ως κάτωθι:

“Δῶρον τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἐλευθερία. Συμφώνως πρός τήν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη «κατ’ εἰκόνα καί καθ’ ὁμοίωσιν» τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ. Τό «κατ’ εἰκόνα» συνιστοῦν μία σειρά θείων χαρισμάτων πρός τόν ἄνθρωπον, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καί ἡ ἐλευθερία. Συνέπεια, ὅμως, τῆς παρακοῆς εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρξεν ἡ δουλεία του εἰς τό κράτος τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Ἀπό αὐτήν τήν δουλείαν ἠθέλησε νά σώση τό πλάσμα Του ὁ Θεός καί ἦλθεν εἰς τόν κόσμον διά νά τοῦ χαρίση τήν ἐλευθερίαν «ᾗ Χριστός ὑμᾶς ἠλευθέρωσεν».

Ἡ θεολογική αὐτή προσέγγισις τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας δεικνύει τήν μεγάλην ἀξίαν της καί εἰς τά Ἔθνη. Διά τήν ὑπεράσπισιν ἤ τήν ἀπόκτησίν της ἠγωνίσθησαν ἀνδρείως καί ἐθυσιάσθησαν ἐνδόξως χιλιάδες Ἑλλήνων κατά τήν μακραίωνα Ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας. Οἱ δέλτοι τῆς Ἱστορίας ἔχουν ἀφιερώσει πολλάς σελίδας διά τήν ἀφήγησιν καί τήν ἐξύμνησιν τῶν κατορθωμάτων τῶν ἡρώων μας.

Εἰς τόν ἐθνικόν αὐτόν πυρρίχιον σημαντική ὑπῆρξεν καί ἡ Χιακή παρουσία. Τό ἔδαφος τῆς ἁγιοτόκου καί μυροβόλου νήσου μας ἔχει ποτισθῆ ἀπό τῶν Χίων ἡρώων τό αἷμα, τό ὁποῖον τό δένδρον τῆς ἐλευθερίας ἀρδεύει καί ἔχει σπαρῆ ἀπό

«τά κόκκαλα τά ἱερά», τῶν ὁποίων οἱ τύμβοι «τά ὅρια τῆς πατρίδος γῆς φυλάττουσι». Οἱ θυσίες, ὅμως, αὐτές ἐδικαιώθηκαν τήν 11^{ην} Νοεμβρίου 1912, ὅταν ὁ Ἐλευθερωτής Στρατός μας, τόν ὁποῖον, κατά τήν φράσιν τοῦ τότε Δημάρχου Χίου Κουβελᾶ «ποῦ εἴσαστε ρέ παιδιά, σᾶς ἐπεριμέναμε τετρακόσια χρόνια», ἐχάριζε εἰς τό νησί τήν πολυπόθητον ἐλευθερίαν, τήν ἡμέραν ἀκριβῶς τῆς μνήμης τῶν Τριῶν Πολιούχων τῆς Χίου, Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου.

Ὅμως ἡ Ἐλευθερία τῆς Χίου ἔχει ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων τήν δική της καλλιτεχνική ἀξία.

Χαλκεύεται στόν οἰκισμό τῆς Πρώιμης Ἐποχῆς τοῦ Χαλκοῦ πάνω ἀπό τό λιμάνι τοῦ Ἐμπορειοῦ, ἀπό τούς ἀρχαιότερους οἰκισμούς στό Αἰγαῖο, ἀπ' ὅπου μεταδόθηκε ὁ δυτικός πολιτισμός μετά τή γέννησή του στή Μεσοποταμία.

Μελωδεῖται στά ἀρχαῖα ἱερά τοῦ Ἀπόλλωνα στά Κάτω Φανά καί στό λιμάνι τοῦ Ἐμπορειοῦ, λαμπρά μνημεῖα τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος.

Σεμνύνεται στό ἱερό τῆς Ἀθηνᾶς στόν Ἐμπορειό, στήν ἀκρόπολη τοῦ οἰκισμοῦ τῶν πρώιμων ἱστορικῶν χρόνων στόν λόφο τοῦ Προφήτη Ἠλία.

Αἱμοδοτεῖται στό μεγάλο παλαιοχριστιανικό προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου, τοῦ παλαιότερου χριστιανοῦ μάρτυρα στό Αἰγαῖο, πού ἐνέπνευσε τά σημαντικά ψηφιδωτά στό παρεκκλήσι του στόν Ἅγιο Μᾶρκο τῆς Βενετίας, ἐκεῖ ὅπου ὁδηγοῦσαν ὅλοι οἱ θαλάσσιοι δρόμοι στήν Ἀναγέννηση.

Θεώνεται στό περίφημο αὐτοκρατορικό μοναστήρι τῆς Νέας Μονῆς πού κτίσθηκε ἀπό τόν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνο Μονομάχο, στόν 11^{ον} αἰώνα, σήμερα μνημεῖο παγκόσμιας σημασίας.

Ἁγιάζεται στίς ὀκταγωνικές ἐκκλησίες τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς Παναγίας Κρήνας, τῆς Παναγίας Σικελιᾶς, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων στό Πυργί, σταθμοί στήν ἐξέλιξη τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς καί τέχνης.

Φρυκτωρεῖται στά 33 φρυκτώρια, στίς βίγλες, πού φυλούσαν τόν γύρο τοῦ νησιοῦ καί τό προστάτευαν ἀπό τούς πειρατές.

Κεντᾶται στά καστροχώρια τῆς νότιας Χίου ὅπου καλλιεργοῦνταν καί συλλεγόταν τό μοναδικό προϊόν τοῦ νησιοῦ, τό μαστίχι, πού ἔκανε τή Χίο διάσημη καί πλούσια.

Ὀχυρώνεται στό περήφανο γενοβέζικο Κάστρο, μέ τό πολύβουο λιμάνι του ὅπου ἔφθαναν καράβια καί ἐμπορεύματα ἀπ' ὅλη τή Μεσόγειο καί τήν Ἀνατολή, μέ τίς ἐκκλησίες του, τά μέγαρά του καί τά πολυτελῆ ταφικά μνημεῖα τῶν Μαονέζων ἡγεμόμων.

Κατανύσσεται στά μεταβυζαντινά μοναστήρια σέ ὅλο τό νησί, μέ σπουδαιότερη τή Μονή Μουνδῶν στή βόρεια Χίο, καί τά μεταβυζαντινά ἐκκλησάκια πού εἶναι διάσπαρτα σέ ὅλη τήν ὕπαιθρο, μάρτυρες τῆς εὐλάβειας τῶν Χιωτῶν.

Ὑμνεῖται στό Ἱερό τῆς Κυβέλης, ὅπου ὁ Ὅμηρος ἐδίδασκε τά ἔπη.

Ἐπαίρεται γιά τά ἀρχοντικά Ἀργέντικο – Ἀντουάνικο στό Κάμπο τῆς Χίου.

Ἀγαπητοί μου!

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπέτρεψε νά ἑορτάζωμεν ἐφέτος τά ἑκατό ἕνδεκα χρόνια ἀπό τήν «κλητήν καί ἁγίαν» ἐκείνην ἡμέραν, μέ τήν εὐχήν ὁ Τριαδικός Θεός «ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι», διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί πάντων τῶν Ἁγίων τῆς Χίου, νά μᾶς χαρίζη δῶρα ἁγιότητος, ἐλευθερίας καί εἰρήνης, «ἵνα ἐν γαλήνῃ ἤρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι»".

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος τέλεσε Τρισάγιο στο Ηρώο της πόλεως και στη συνέχεια παρακολούθησε τη μαθητική και στρατιωτική παρέλαση με τους λοιπούς επισήμους και πλήθους κόσμου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Υποδοχή της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Ρουχουνιωτίσσης στη Χίο

Ο Νίκος Δένδιας στις επετειακές εκδηλώσεις για την Απελευθέρωση της Χίου
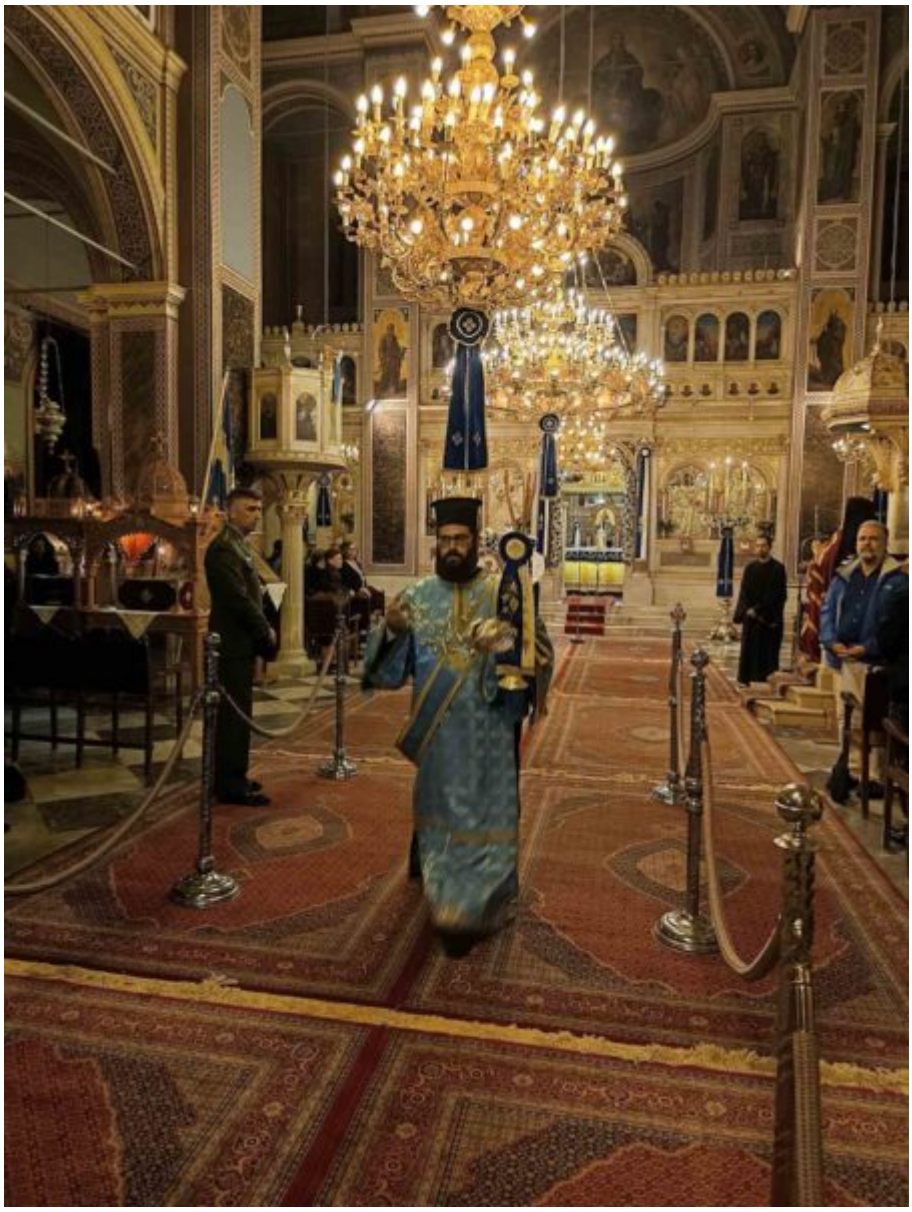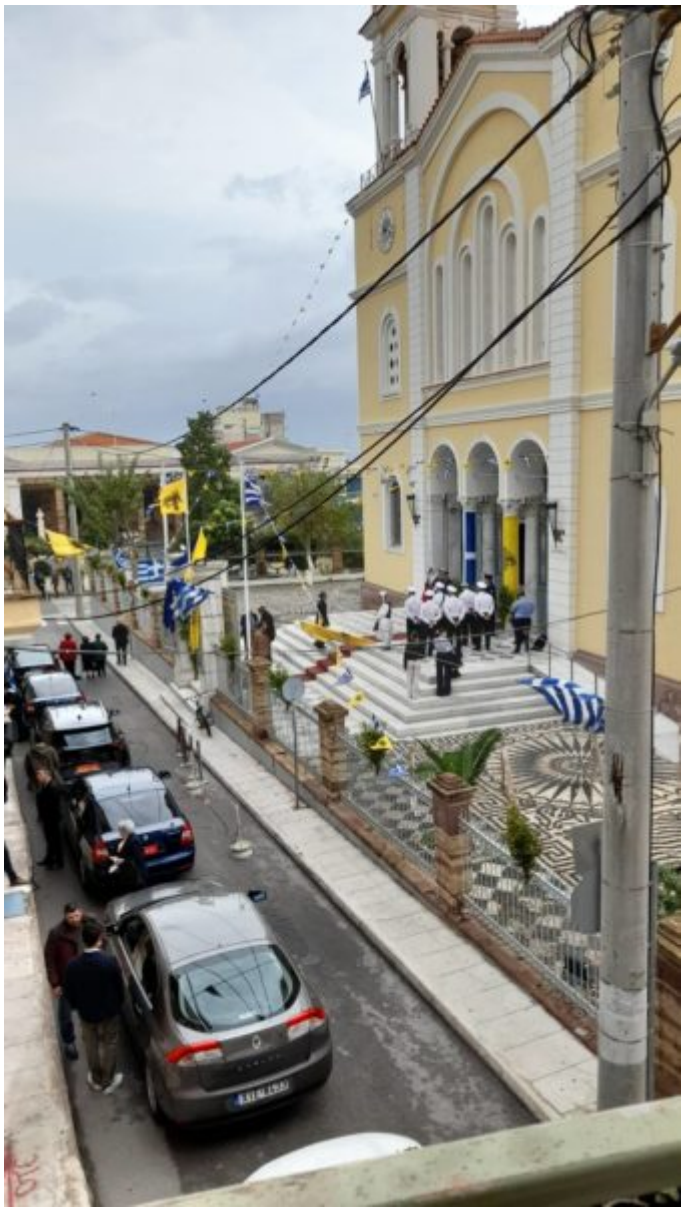
Περισσότερες φωτογραφίες: